

РЕШЕНИЕ

№ 4642

гр. София, 18.08.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15 състав, в публично заседание на 11.08.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Якимова

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **3027** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203-207 АПК.

С постъпила в АССГ на 13.03.2020г. искова молба, поправена с молба от 8.06.2020г., С. П. Б. е предявил срещу Столична дирекция на вътрешните работи иск за присъждане на обезщетение на имуществени вреди в размер на 600 лв. от отменено наказателно постановление със законната лихва от датата на исковата молба до окончателното изплащане на сумата, както и разноските по делото.

С писмения отговор на исковата молба ответникът, чрез процесуалния си представител, отрича допустимостта на иска с аргумент от новата алинея 3 на чл.63 ЗАНН /ДВ, бр.94/ 2019г./ По основателността му сочи, че пълномощното не било от адвокатски кочан със съответен бланков номер и липсват доказателства, че сумата 600 лв. е платена. Касае се за дела, които не се отличават с правна сложност и засегнатото лице може да се защитава само. Заявява възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение както в производството по н а х делото, така и в настоящето. В съдебно заседание през АССГ, ищецът не се явява и не се представлява, но от пълномощника му на 4.08.2020г. е депозирано писмено становище по отговора на исковата молба в следните насоки: приключване на касационното производство преди влизане в сила на чл.63, ал.3 ЗАНН; двете пълномощни са от адвокатски кочан, налични са в оригинал по н а х делото; възнагражденията са в минимален размер по Наредба № 1/ 9.07.2004г. на Висшия адвокатски съвет.

Ответникът също не изпраща свой представител в съдебно заседание пред АССГ, но

от негов пълномощник е постъпило писмено становище за недоказаност на два от трите елемента на фактическия състав на отговорността по ЗОДОВ – претърпяна имуществена вреда и причинна връзка между нея и отмененото наказателно постановление.

Участващият в производството прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на иска.

Административен съд София-град, като взе предвид доводите на страните и извърши преценка на събраните по делото доказателства, приема следното:

С влязло в сила на датата на постановяването си решение № 6615/ 7.11.2019г. на АССГ, V касационен състав по к н а х дело № 5217/ 2019г. е отменено Наказателно постановление № 18-4332-019852/ 12.10.2018г., издадено от началник група при отдел „Пътна полиция“, с което на С. П. Б. за нарушение на чл.58, т.3 ЗДвП са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 1000 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 месеца.

На л.20 от н а х дело № 19805/ 2018г. по описа на СРС, НО, 99 състав е приложен Договор за правна защита и съдействие бланков № 0214344, АК – Стара З. от 5.11.2018г. с предмет обжалване на НП № 184332 01985, по силата на който С. Б. е заплатил на адв. К. Н. 300 лв. в брой.

Видно от договор за правна защита и съдействие бланков № 0204419 АК – Стара З. от 12.10.2019г., сключен между същите страни, ищецът е заплатил на адвоката си в брой 300 лв.

При така установените факти, съдът приема от правна страна следното:

Предявеният иск е допустим, като предявен от страна, която има правен интерес и срещу ответник, който е пасивно легитимиран по него - чл.205 от АПК, съгласно който искът за обезщетение се предявява срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. СДВР е юридическо лице, съгласно чл.37, ал.1, т.2 ЗМВР и следователно е надлежен ответник по предявения иск. След като са въведени твърдения за причинени на ищеца имуществени вреди, които са в причинна връзка с отменено по съдебен ред наказателно постановление, налице е спор по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ за вреди от административна дейност, който е подсъден на административните съдилища - Тълкувателно постановление № 2/ 19.05.2015 г. по т. дело № 2/ 2014г. на ВКС и ВАС на РБ.

Отговорността по Закона за отговорността на държавата и общините за вреди по своя характер е обективна, т.е. не е необходимо наличие на вина. Съгласно чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия и бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, като когато вредите са причинени от незаконно действие или бездействие, незаконосъобразността на действието или бездействието се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетение. Разпоредбата урежда предпоставките, при които възниква задължение за поправяне на причинените вреди, като фактическият състав, при осъществяването на който възниква правото на обезщетение за вреди, включва следните елементи: вреда, незаконен акт, действие и/или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата при или по повод изпълнение на административна дейност; причинна връзка между вредата и акта, действието и/или бездействието.

Ищецът извежда своите претенции за обезщетение от твърдението, че вредите са му причинени от незаконосъобразно издадено наказателно постановление, което е отменено по съдебен ред с влязъл в законна сила съдебен акт.

Съгласно мотивите по т. 1 от ТП № 2/19.05.2015 г., следва да се приеме, че издаването на наказателно постановление е последица от изпълнение на нормативно възложени задължения, упражнена административнонаказателна компетентност, законово предоставена на органите в рамките на административната им правосубектност, което по своето съдържание представлява изпълнение на административна дейност и в този смисъл същото представлява властнически акт, издаден от административен орган и въпреки че поражда наказателноправни последици, е правен резултат от санкционираща административна дейност.

По същество, с оглед приетото за установено от фактическа страна, съдът намери предявения иск за имуществени вреди за безспорно доказан по основание и по размер, по следните съображения:

Налице е НП, отменено изцяло като незаконосъобразно; имуществена вреда - неблагоприятно изменение в сферата на имуществени права на ищеца в заявения с исковата молба размер от 600 лева; вредата е пряк и непосредствен резултат от издаденото НП.

Ответникът оспорва размера на иска, което съдът следва да разгледа като възражение за прекомерност по чл.78, ал.5 от ГПК. Като взе предвид, че се касае за оспорване на наказателно постановление, с което са наложени кумулативно две административни наказания – глоба в значителен размер от 1000 лв. и лишаване от право да се управлява МПС за срок от 3 месеца, обема и качеството на осъществената от адв. Н. процесуална защита, особено пред въззивната инстанция, съдът намира, че уговореното и заплатено възнаграждение за двете съдебни инстанции в размер на по 300 лв., което е минималния размер по чл.18, ал.2 и 3 от Наредба № 1/ 9.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съответства на действителната фактическа и правна сложност на делото по оспорване на НП и не е прекомерно.

Следва да се уважи и заявеното искане за присъждането на законната лихва от датата на исковата молба до окончателното заплащане на обезщетението.

При този изход на спора и своевременно заявеното искане на пълномощника на ищеца /още с исковата молба/ за присъждане на разноските за исковото съдебно производство е основателно и следва да бъде уважено за сумата в размер на 10 лева заплатена държавна такса. По делото до приключване на устните състезания не са посочени доказателства за уговаряне и заплащане на възнаграждение за исковото производство, възражение за чиято прекомерност поддържа ответникът.

По изложените съображения, Административен съд София-град, I отделение, 15-ти състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА, по иска с правно основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, Столичната дирекция на вътрешните работи да заплати на С. П. Б. 600 /шестстотин/ лв., представляваща обезщетение за имуществени вреди, настъпили от издаването на Наказателно

постановление № 18-4332-019852/ 12.10.2018г., издадено от началник група при отдел „Пътна полиция“, отменено като незаконосъобразно с влязло в сила съдебно решение, изразяващи се в заплатеното адвокатско възнаграждение в съдебното производство пред Софийския районен съд и пред Административен съд София-град по оспорване на същото наказателно постановление, заедно със законната лихва върху тази сума от датата на исковата молба - 13.03.2020г. до окончателното изплащане на дължимото.

ОСЪЖДА, на основание чл.10, ал.3 от ЗОДОВ, Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на С. П. Б. 10 /десет/ лв. разноски за първоинстанционното съдебно исково производство.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните чрез връчване на преписи.

СЪДИЯ: